

Victòria Alsina

Els caps generals de color de 3r d'ESO entrevisten la politòloga Victòria Alsina, que va estudiar a Esplugues de lerd'EGB a 2on de Batxillerat. Actualment desenvolupa la seva carrera professional a Nova York i, des del març, forma part del grup de treball "Catalunya 2022". Ens comenta la seva visió sobre el futur i recorda com li va marcar l'organització de Garbí com a Ciutat-Escola.

[Llegir l'entrevista completa](#)

L'Escola celebra les tradicions i la cultura pròpies

A les Escoles Garbí Pere Vergés defensem una educació lliure, catalana i laica. La base pedagògica que integra els fonaments ideològics del nostre projecte, hereu de l'antiga Escola del Mar i del llegat del Mestre Pere Vergés, realça la importància de la tradició i la cultura com a un dels principals [eixos d'aprenentatge](#). En aquest cas, fem referència a l'eix de l'Estètica, el qual promou que l'alumne valori la bellesa en relació a la creació d'un entorn agradable, que afavoreixi l'actitud positiva per aprendre, per relacionar-se amb la comunitat i per entendre, interpretar i compartir experiències artístiques i culturals pròpies i d'arreu del món.

L'Escola viu envoltada per una societat en canvi continu, per tant, perquè s'hi pugui reflectir la realitat, cal integrar les manifestacions culturals a l'àmbit educatiu. Mitjançant

aquest tipus de treball, l'alumnat aconsegueix conèixer i estimar la cultura i la societat que ens envolta. Les activitats que formen part d'aquest projecte a les nostres escoles són principalment les festes populars i les tradicions. En podem destacar algunes celebrades durant el primer trimestre, com són la Castanyada, el Concert de Santa Cecília i Nadal, el qual integra la Llegenda de Sant Nicolau (obra de Joan Llongueras), la Inauguració del Pessebre, els Pastorets (arts escèniques), el Tió, el Poema i el Concert de Nadal.

Introduint a l'escola tota la vida cultural que es desenvolupa en el nostre entorn proper i celebrant-hi les festes i tradicions, ajudem els nostres alumnes a entendre la nostra cultura. Ho fem tractant cadascun d'aquests actes des de l'espai educatiu del [projecte integrat](#) que més s'ajusta a cada cas. Per tant, no només celebrem la festa perquè ho marca el calendari, sinó perquè la integrem en la nostra programació i metodologia de projectes. Per exemple, els alumnes de sisè es fan preguntes al voltant del tema "la llum i el so" i, d'acord amb el nostre sistema d'aprenentatge, els porta a plantejar-se hipòtesis, fer-ne recerca i emprar la més convenient per al seu projecte. Com a resultat final, els alumnes han construït un pessebre aplicant-hi efectes de llum i so. ([Presentació del projecte per part dels alumnes](#))

I paral·lelament, els més menuts es pregunten qui va ser *Sant*

Nicolau. Tenen curiositat per conèixer la llegenda i s'encoratgen a formar-ne part activa tot representant el paper de "Petits Infants". En aquesta celebració també interactuen amb els seus companys d'etapa més grans, els alumnes de 1r, 2n i 3r, els quals representen altres papers en la llegenda, com el del *Carnisser* o el mateix *Sant Nicolau*. Durant aquesta diada l'alumnat de Secundària també hi participa fent de mestres als més petits i d'equip directiu de l'Escola.

En aquest sentit el catedràtic en Neuroeducació, David Bueno, afirma que aquestes activitats de representació **incideixen directament en les emocions** perquè proporcionen plaer, ajuden a superar limitacions com ara la vergonya o la inhibició, repercuteixen en l'autoestima, en les habilitats socials i fomenten la valoració dels companys i la gestió de grup. Així doncs, a través de l'expressió artística i cultural, els alumnes desenvolupen i elaboren el seu propi **ideal de bellesa**, i reforcen el **sentiment de pertinença**, tant de país com d'Escola mentre interactuen en diferents contextos socials i de tradició. Dins d'aquest marc cultural i d'Escola, i partint de la sensibilitat artística pròpia, els alumnes participen en la creació d'un entorn agradable, tranquil i ordenat. En són exemples, d'aquesta pulcritud i cura, el muntatge dels centres de taula (tradició del dinar de Nadal), el modelatge de les figures del Pessebre i el tradicional **Poema de Nadal**.

Cadascuna d'aquestes produccions incorpora, necessàriament, un disseny, una forma i color propis, ja que tant els centres de taula com les figures del Pessebre són els productes de tot un procés que ha situat l'alumne al centre de l'aprenentatge i, per tant, mai no tenen una execució, forma o un resultat determinat, sempre són originals. **Així doncs, també en la celebració de les tradicions tenim oportunitat de personalitzar l'aprenentatge i fer aflorar els talents i les capacitats individuals de tots i cadascun dels nostres alumnes.**

"[...] Acceptem les manifestacions artístiques dels alumnes com

una activitat i, encara més, com un llenguatge especialment entre els més petits, i procurem de no intervenir-hi, sobretot en els primers anys d'escola, perquè les nostres influències no desvirtuïn la forma natural, pura, pròpia, inconfusible i personal de concebre i expressar dels nois... Guia sí, quan calgui, però sense anar més enllà del que és reconduir i estimular la seva força creativa de la vida de les imatges i de les idees..”.

Vergés, Pere: Libro de Evocaciones pàg. 40

Alguns exemples de les produccions fent clic a: [Mostra de Nadal al noticiari Garbí Pere Vergés.](#)

Comunicat Agrupació Escolar Catalana

Comunicat oficial de l'Agrupació Escolar Catalana davant la inhabilitació del President de la Generalitat

Des de l'Agrupació Escolar Catalana volem mostrar el nostre suport al legítim President de la Generalitat de Catalunya, Sr. Quim Torra i Pla, així com manifestar el nostre total desacord amb la sentència d'inhabilitació dictada pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

Entenem que és una resposta desproporcionada, mancada de respecte pels drets fonamentals com ara el dret de llibertat d'expressió. És una mostra més de la dificultat per diferenciar, en l'actitud de l'estat espanyol, els límits dels tres poders. En concret, la ingerència del poder judicial

sobre la voluntat democràtica de la ciutadania de la qual nosaltres, com a societat civil, en som un component important.

És aquesta ciutadania, la gent, qui amb l'exercici del seu dret a vot escull els seus representants, i només el Parlament, per les vies legalment establertes, qui pot fer perdre la condició de President de la Generalitat a qui l'ostenta.

Exigim respecte a les nostres institucions, al seus representants democràticament escollits, i a la voluntat del poble català.

Eduquem, i ho farem sempre, en les llibertats, en el seu exercici i en el seu respecte.

Salvador Macip

Promoció Andy Warhol. Color blanc. Va estudiar Medicina a la Universitat de Barcelona (1988-1994) on es va doctorar en Genètica Molecular i Fisiologia Humana (1998). Especialitzat en recerca oncològica, va treballar a l'hospital Mount Sinai de Nova York i des del 2008 al Mechanisms of Cancer and Ageing Lab que dirigeix a la Universitat de Leicester. És també mestre en aquesta universitat (Dep. Biologia Molecular i Cel·lular) i des de l'1 de març ho és a la Universitat Oberta de Catalunya (Estudis de Ciències de la Salut).

Com a escriptor, és autor de més de 30 obres tant de ficció com de no-ficció. Una de les més conegudes és *Les grans epidèmies modernes* (2010), reeditada el passat mes d'abril amb un pròleg sobre la Covid-19.

Llegir l'entrevista complerta.

Marc Giró Costa

Fill d'Angelina costa, antiga mestra de l'escola, Marc Giró va entrar a Garbí amb pocs mesos de vida i s'hi va estar fins als 18 anys. Reivindica la vigència dels valors que transmet l'Escola.

Com es defineix professionalment?

No he tingut mai vocació. M'he dedicat a anar tirant i a aprofitar les oportunitats... Crec que la societat actual reclama i valora punts de vista descentralitzats, originals, personals... com els que puc oferir jo. Sóc un *cuenterista* de cap a peus, que no és el mateix que *viure del cuento*... Em sento com aquells comedians que anaven de poble en poble amb un carro: si la funció agrada, m'hi quedo; si no funciona, agafo el carro i tiro endavant.

Com l'ha influenciat el projecte pedagògic de l'Escola?

Diria principalment que l'Escola ofereix oportunitats per anar trobant el teu camí. Per exemple, el primer dia que vaig fer escacs vaig veure que jo no tenia ni la ment ni la predisposició per allò. En canvi, em va atreure la cultura del disseny i l'espai. Treballar en un edifici de Bohigas t'educa l'ull a nivell estètic. La qüestió artística, musical o de les arts escèniques hi estava sempre present, era una possibilitat de vida i de desenvolupar-te creativament.

Va publicar un llibre sobre bones maneres...

Sí, imagino que també és herència de la cura que té l'Escola del "saber estar". El millor exemple és l'hora de dinar: els que hem passat per Garbí podem pelar qualsevol fruita amb coberts. També m'agradava el cicle del temps: conèixer que ara ve Santa Cecília, després Sant Nicolau, el Nadal, la Quaresma... La sensació d'entendre com funciona el temps i saber organitzar-se. ¡I sabem col·locar molt bé els pronoms febles!

Algún mestre que l'hagi marcat especialment?

Ferran Borràs, professor d'Història de l'Art, que era molt exhaustiu i acabava fent les coses molt fàcils. Em va fer adonar que allò m'interessava i que me'n podria sortir. Els mestres formaven un catàleg de personatges molt original, amb una personalitat i un caràcter molt forts. I vestien molt bé. El Sr. Sánchez, la Mercè Guilera, la senyoreta Andreu, la Núria Vidal... Eren models de persones adultes. És una vergonya que avui no es valori la professió de docent. Una societat que no respecta els seus professors està completament perduda, com s'està demostrant.

Quins coneixements s'haurien de transmetre actualment?

Crec que no podem renunciar a la formació en Humanitats. Saber llegir, escriure o interpretar un text és fonamental per entendre l'entorn on vivim. Els joves d'avui viuen una relació molt elèctrica amb qüestions com la política o el sexe. Potser estem creant adults abans d'hora i els joves necessiten més recursos per encaixar en entorns que inicialment els semblin hostils i aprendre que es poden equivocar, que sempre pots aturar-te i canviar de direcció. També cal revisar els programes educatius des d'una perspectiva de gènere i analitzar l'encaix del col·lectiu d'immigrants. Necessitem institucions lliures, lluny de la política.

Quin és el seu primer record de l'Escola?

A la llar d'infants recordo la fila d'orinals, la senyora Pepita i unes farinetes de fruites que no m'agradaven gens. I

el primer dia de parvulari, assegut al banc del jardí de baix, ben abrigat i mirant aquell moviment de nens i mestres. Primer vaig pensar “Mare de Déu, la que ens espera”, però em va fer un clic al cervell i... “Vinga, comença l’aventura!”.

Comunicat institucional

La **Fundació Escoles Garbí** manifesta la seva tristesa i malestar per la sentència condemnatòria que avui ha fet pública el Tribunal Suprem amb relació al procés obert contra els líders socials i polítics catalans, que suma un total de 100 anys de presó.

Estem convençuts que el diàleg és i serà la solució a qualsevol conflicte en el marc de l’exercici de la política i mai no s’aconseguirà per la via de la repressió i judicialització. No en va, una de les finalitats educatives del nostre Projecte pedagògic té com a objectiu que els nostres alumnes esdevinguin ciutadans responsables i lliures, que sàpiguen exercir els seus drets i deures, sempre potenciant el diàleg i la mediació en la resolució de conflictes.

Des de la Fundació expressem el nostre suport a totes les famílies directament afectades per la sentència, algunes d’elles vinculades a les nostres escoles, i sobretot, a totes les persones que estan privades de llibertat pels esdeveniments succeïts els mesos de setembre i octubre de 2017.

Badalona, 14 d’octubre de 2019

Distincions PAU 2019

La Marta Gutiérrez i l'Oriol Juan de l'escola de Badalona i l'Anna Melchor i l'Adriana Lavin de l'escola d'Esplugues han obtingut Distinció PAU 2019.

Aquests guardons els otorga des de l'any 2001, el Consell Interuniversitari de Catalunya per reconèixer públicament l'esforç dels/de les estudiants, així com la seva bona preparació en la realització d'aquestes.

Es concedeix la Distinció de les PAU a l'alumnat de Catalunya que en la convocatòria ordinària de juny ha obtingut una qualificació igual o superior a 9 punts, en la nota de la PAU

Felicitem la Marta, l'Oriol, l'Anna i l'Adriana que han aconseguit amb esforç i tenacitat aquests resultats!

Oriol Jofra

Va estudiar 14 anys a Badalona i avui, amb 37, gestiona projectes tecnològics internacionals. Porta el seu fill Roger a l'Escola i l'any vinent hi portarà també la Laia.

L'**Oriol Jofra** es defineix com "emprenedor per vocació". Va ser alumne de l'escola de Badalona del 1984 al 1998 (de P3 a segon de BUP, promoció Omega) i després d'estudiar Informàtica es va continuar formant durant una dècada en diferents consultories de nivell internacional amb projectes a París, Palma de Mallorca, Sydney, Nairobi, Quito, Lima o Barcelona.

El 2010, en l'inici del desenvolupament de diversos projectes empresarials propis, va posar en marxa la seva primera empresa. Avui, gestiona tres empreses dedicades a noves solucions tecnològiques dirigides, principalment, a administracions públiques. Els projectes són molt variats: "Des d'apropar les administracions als ciutadans mitjançant les noves tecnologies a aplicar la intel·ligència artificial en la detecció de blanqueig de capitals".

El primer record que li ve al cap en parlar de l'Escola?

Un record de felicitat pels anys que hi vaig ser i les amistats que hi vaig fer. Si hagués de situar-me en algun racó seria, sens dubte, la biblioteca del primer pis de l'edifici noble.

Com va començar a estudiar a l'Escola?

Vaig entrar-hi als tres anys, quan els meus pares van decidir que volien que els seus fills tinguessin la mateixa educació que els fills dels veïns. És curiós però, fins avui, no havia fet mai aquesta pregunta als meus pares... Van prendre una bona decisió!

Era conscient de la diferència d'estudiar a Garbí Pere Vergés en relació a d'altres centres?

En aquell moment no era capaç de valorar tot el que significava, però és veritat que quan parlava de l'escola els altres no entenien res... Colors? Càrrecs? Música? Era singular en aquella època i per a molts encara ho és avui.

Recorda amb especial sentiment algun mestre?

Sí que recordo els mestres, però la veritat és que quan parlo amb antics companys sempre recordem el personal no docent: Sr. Eulogio, Sr. Martí, Sra. Perelló, Sra. Ramona... Ens feien sentir com a casa.

Manté relació amb els companys de classe?

Molta! Hem fet algun sopar multitudinari i algunes trobades més reduïdes. També ens trobem amb més d'un quan portem els fills a l'escola als matins... És un senyal inequívoc que mantenim un record especial.

Com ha influenciat el projecte pedagògic de l'Escola en la seva vida professional?

La meua vocació és l'emprenedoria. M'agrada començar projectes partint únicament d'una idea. Gràcies a un dels meus clients –una cooperativa de serveis a les persones que ho necessiten– i a un altre pare de l'escola, he après que les empreses han de tornar a la societat una part d'allò que n'extreuen. Això mai no hauria estat així si els meus valors no haguessin estat alineats amb aquesta idea.

Participa en xerrades d'orientació professional a l'Escola. Què transmet als joves d'avui?

Sí, fa tres anys que vaig a l'escola per Nadal a explicar les meves "batalletes" perquè vull que entenguin que el fracàs és el més probable... Comencen a escoltar-me quan parlo dels diners que he arribat a perdre fins a arribar on soc ara.

Quina professió els recomanaria?

Sona a tòpic, però recomanaria que fessin allò que els agradi, que ho facin amb passió i que aprenguin a posar altres coses per davant de l'àmbit laboral (a mi em va costar molt d'aprendre-ho).

Creu que cal que estiguin més ben preparats en algun camp?

Des de l'atreviment del desconeixement del món pedagògic, diria que cal molta més preparació tecnològica des de ben petits. Hi ha països que ensenyen programació orientada a objectes als nens de Primària.

Porta el seu fill Roger a l'Escola i l'any vinent hi portarà la Laia. Creu que segueix sent vigent el Projecte Pedagògic de l'Escola?

De fet, crec que l'Escola encara va molts anys per endavant respecte a altres institucions escolars. Quan jo hi vaig entrar, ara fa 34 anys, ningú no agrupava els nens per colors, ningú no integrava la música en el projecte educatiu, ningú no implicava les famílies en les activitats d'aquella manera... A

dia d'avui, moltes escoles encara no han reaccionat.

“Qui digui que les empreses no tenen ànima, s'equivoca. A través d'elles transmetem tots els valors que hem après”

Acte de graduació Libeccio i Odyssey

Divendres 31 de maig vam celebrar l'acte de graduació de les Promocions **Odyssey** de Badalona i **Libeccio** d'Esplugues.

Va ser un acte molt bonic que va comptar com a padrina de les dues promocions amb la Dra. Laura Soucek, investigadora del Vall d'Hebron Institut d'Oncologia (VHIO), professora ICREA i fundadora i CEO de Peptomyc S.L.

La Dra. Soucek ens va fer una xerrada encoratjadora i optimista de com amb tenacitat i voluntat s'arriben a aconseguir els reptes que un es proposa i els nostres alumnes van poder obtenir els seus diplomes i ensenyes de mans dels seus tutors, coordinadors i directors.

Felicitats a tots els alumnes que han fet un llarg camí fins aquí i un agraïment a les famílies i mestres que els han acompanyat.

Libeccio, Odyssey ara si que ja podem dir que sou Antics Alumnes de Garbí Pere Vergés!

Clara Peya, Premi Nacional de Cultura 2019

El Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (**CoNCA**) ha reconegut enguany amb el **Premi Nacional de Cultura**, entre d'altres entitats i artistes, la **compositora i intèrpret**, i **antiga alumna de Garbí Pere Vergés, Clara Peya**.

La Clara va formar part de la promoció Auf Wiedershen i ja va destacar mentre estudiava a l'escola. Com diu una de les seves mestres, l'Enriqueta Farràs: *"Fa més o menys uns vint anys ja ho dèiem: "Aquesta nena és ben especial". Ara, el talent d'aquesta jove artista ha estat reconegut per la premsa, el públic i el món de la cultura: Clara Peya és compositora, pianista, creadora de diferents espectacles, treballadora incansable, original, espontània, valenta, transgressora, eclèctica, curiosa..."*

Des de la Fundació Escoles Garbí estem convençuts que li és ben merescut el Premi Nacional de Cultura 2019. Per això us recomanem vivament que l'escolteu i gaudiu amb la Clara, perquè ella bé que ho fa amb els seus missatges intensos que no deixen indiferent a ningú, i el que és més entranyable de tot és que sempre té un somriure per al seu públic.

Moltes felicitats Clara!